

havnske Drosker Lygter med rødt Glas og hvidt Nummer, og de have vist sig overmaade praktiske og heldige.

Dernæst er der til § 16 stillet det Ændringsforslag af Udvalgets Flertal, at Færdsel med Motorvogne som Regel er tilladt ad alle Landeveje (Amtsveje) samt i Kjøbenhavn med Frederiksberg, Købstæderne og Handelspladserne. Jeg synes ligesom den ærede Justitsminister, at det er en Forbedring af det oprindelige Forslag, hvor der var nævnt en bestemt Vejbreddelse. Jeg vilde for saa vidt være meget tilfreds dermed, hvis der ikke stødte dette lille „som Regel“. Hvad betyder dette? Betyder det ikke, at det hele egentlig ikke bliver Regel, naar man kan gøre Undtagelser derfra? Og hvem skal gøre disse Undtagelser? Naar man nævner bestemte Landeveje, ved man, hvad man har at rette sig efter, men staaer der „som Regel tilladt ad alle Landeveje“, ved man det ikke. Jeg henstiller derfor, om dette lille „som Regel“ ikke kunde gaa ud, hvis der ikke bag ved dette skjuler sig en meget vigtig Bestemmelse, som jeg ikke kan se for Øjeblikket.

Saa er der den bekendte Paragraf om Natkørsel. Den er jeg naturligvis ikke videre glad for. Det er lidt vanskeligt, det kan jeg godt forstaa, ved en Lov som denne at tilfredsstille til alle Sider, og Udvalget har da valgt at gaa til den Side at sikre de vejfarende, og det er der ikke meget at sige til. Men i Virkeligheden kan den Bestemmelse komme til at virke ret generende. Nu kører en Mand ud med sit Automobil en Sommerdag, hvor Dagen er lang f. Eks. Han er aldeles overbevist om, at han er hjemme længe før Solnedgang, det er sket for ham mange Gange, naar han har kørt den samme Vej, og derfor er han sikker derpaa. Men der sker et Uheld med hans Automobil. Han maa holde hen med det til Siden af Landevejen for at prøve paa at faa det repareret, han fører selv Bandager med til Hjulene o. s. v. Det tager ham et Par Timer, og saa gaar Solen ned, just som han bliver færdig, og der staaer han med sit Automobil paa Landevejen og kan hverken komme hjem eller ud. Var det nu ikke rimeligt, at vi paa dette Punkt fik vedtaget et eller andet lille „som Regel“, tilsvarende til det „som Regel“ jeg omtalte, og som jeg for øvrigt ønsker skulde gaa ud, saa at der kommer til at staa, at „som Regel“ er det ikke tilladt at køre efter Solnedgang, men naar der til-

støder noget for de paagældende, kunde de dog faa Lov til at klare sig derfra.

De øvrige Forslag skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg tror, de fleste af dem ere heldige, navnlig maa jeg igen yde Udvalget min Tak, fordi det tog Hensyn til de Udtalelser, som fremkom fra flere Medlemmer fra vor Side om, at den Kørehastighed, som var bestemt i Lovforslaget, var meget for lille i Forhold til, hvad der er almindelig Kørehastighed med Automobiles. Jeg tror ikke, den ærede Justitsminister behøver at frygte for, at naar der staaer 4 Mil, der da vil blive kørt 5 à 6 Mil. Det er meget sjældent, at der køres med saa stor Fart. Derimod vilde han i ganske overordentlig høj Grad have at frygte for, at naar der havde staaet 2 Mil, der saa skulde køres med en Hastighed af 3 à 4 Mil. Det er den almindelige Hastighed, der køres med, og den tror jeg ogsaa, der vil blive kørt med i Fremtiden. Jeg glæder mig saa meget mere over den Forandring, som vi derved her i Kjøbenhavn ville faa Lov til at køre med 2 Mils Fart, thi siden dette Lovforslag var til 1ste Behandling her i Tinget, er der jo sket det, at vi have faaet en Politivedtægt i Kjøbenhavn, der forbyder at køre hurtigere end 1½ Mil. I Praksis er det vel nu ikke noget, der bliver taget saa strengt. Jeg har i hvert Fald set Automobiles køre uden om Drosker her i Kjøbenhavn, og det vilde de ikke kunne; dersom Bestemmelsen skulde overholdes, da Minimumsfarten for Drosker er 1½ Mil.

Men saa kommer der Ændringsforslag under Nr. 20, som jeg baade finder meget mærkeligt og meget strengt. Ministeren sagde ogsaa, at han fandt den Bestemmelse meget streng, men under Hensyn til, at Loven skulde revideres om 2 Aar, mente han at kunne gaa ind paa den. Jeg vilde have sat overordentlig Pris paa, om Ministeren paa det Punkt havde været noget strengere og sagt, at han ikke kunde gaa ind derpaa. Jeg tror ikke, denne Bestemmelse kan opretholdes. Den drejer sig om Forbikørsel bagfra uden om kørende og ridende. Der staaer, at paa Veje, der kun have en Breddelse af under 12 Alen, maa Automobilisten ikke bagfra køre uden om kørende eller ridende, førend han har raabt Kusken eller Rytteren an og af denne har faaet Tilladelse til at køre forbi. Det staaer der i al Almindelighed. Hvor-naar den Tilladelse skal gives, eller om den overhovedet skal gives, staaer der ikke et Muk om. Nu kommer der en Mand